

SECUNDVM IOANNEM

Hom. 24. amorem protestatus est ampliorem, volens & Ioannem communicatorem accipere, dixit: {Hic autem quid, quasi diceret: Nonne eadem nobiscum venier via? Valde enim Ioannem amabat Petrus, & per euangelium ostenditur eorum colligatio, & in A& apostol.

Sic igitur nunc vicem reddit Petrus Ioanni. Aestimans autem eum velle interrogare, de seipso, nec audere, ipse pro eo suscipit interrogationem. Quia vero debebant orbiter rurum procurationem accipere, nec oportebat eos de reliquo fibi inducere esse coniunctos, quod esset dampnum orbis terrarum, propterea dominus dicit secundum literam grecam. Si eum volo manere donec veniam, quid ad te tu me quere. q.d. Opus tibi commissum attende & perfice: hunc vero si volero manere hic, quid ad te? **T H E O.** Quod vero dicitur cum venero, quidam sic intellexerunt ac si diceret, quoque contra Iudeos qui me crucifixerunt veniam, percutiens illos baculo Romanorum. Autem enim hunc apostolum usque ad Vespaniam tempus cum Hierusalem capienda erat in locis illis iuterstatum. Vel dicit: Dum venero, id est, dum hunc volens dirigatur ad praedicandum, te namque nunc dirigo ad orbis pontificatum, & in hoc sequere me, ipse aero maneat hic, donec & eum educam sicut te. **C H R Y.** Deinde euangelista discipulorum opinione ponit & corrigit, ut supra dictum est.

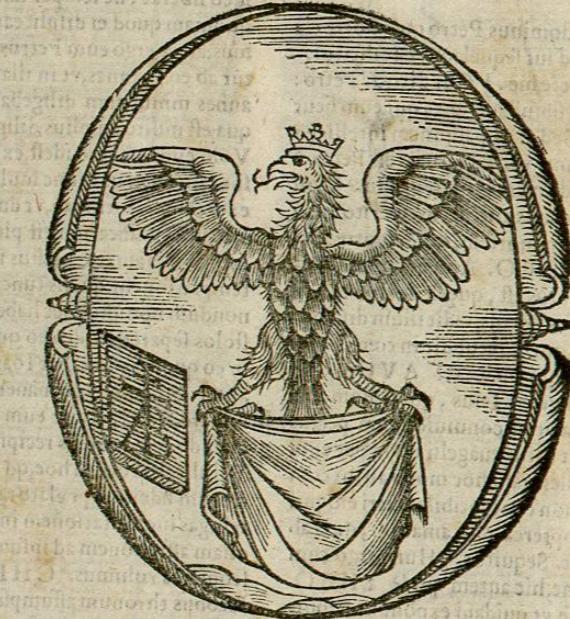
Hom. 87. C H R Y. Quia ex multis certitudine scripsit Ioannes, non refutari suipius testimonium in mediis ferre, vnde dicit: {Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his, & scriptus est. Confutudo enim est cum valde vera dicamus nostrum testimonium non denegare, & multomagis ille qui spiritus sancto scriberet, vnde & alii apostoli dicebant: Nos sumus testes horum. Sequitur: {Et scribat haec, quod ipse solus dicit, quia posterior ad scriendum venit

Expositionis Divi Thomae Aquinatis super quatuor Euangelia finis.

SERIES CHARTARVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm.

Omnis sunt Quaterniones preter Ll & Mm, qui sunt Terniones.



R O M A E

Apud hæredes Antonij Bladij, & Ioannem Osmarinum Liliotum socios.

M D L X X.

Christo monente, vnde & frequenter ostendit Christi ad se amorem, occulite insinuans causam ex qua ad scribendum processit, & fide dignum faciens hunc sermonem ex sua dignitate. Sequitur: {Et scimus quia verum est testimonium eius. Omnis enim aderat, & neque cum crucifigeretur defuit, & mater ei commissa est, que

funt signa auctoris, & q[uod] c[on]tra certitudine scriat omnia. Et si aliqui non credant, inducatur ad credendum ex hoc q[uod] subditur: {Sunt autem & alia multa quae fecit Iesus. Vnde manifestum est q[uod] nequam, scripsit ut Christo gra

tiam prefatur, cum tot existentibus non tor scriperim quot categoriis, sed horum plura reliqui contumelias & conuictus in medium proponens. Eum autem qui ad gloriam alterius scribit, oportet econtra, ea que sunt exprobabiliora, tacere, que vero sunt clara, proponere. A V G. Q[uod] aut subdit: {Quae li scri. per fin. nec ipsum arbi. mun. cap. poi. cos qui scriben. funt libros. {No spacio locorum credendum est mundum capere non posse, sed capacitate legemini comprehendendi non posse, quamvis salva rerum fide plerumque verba excedere videantur fidem, quod non fit quando ali quid quod erat obscurum vel dubium exponitur, sed quando id quod aperitur est vel augetur vel extenuatur, nec tamen a trahite significanda veritas erratur, quoniam sic verba res quae indicatur excedunt, ut voluntas loquentis, ne fallentes appareat, h[oc] loquendi modum graco nomine hyperbole vocant, qui modus sicut in hoc loco, ita in nonnullis aliis diuinis literis inuenitur.

C H R Y. Vel hoc referendum est ad eius potentiā qui faciebat virtutes, sicut enim nobis facile est loqui, ita & illi & multo facilius facere quia volebar, quia ipse est super omnia Deus benedictus in secula seculorum Amen.

Tract. 124.

Ho. eadem.

